Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

20. rujna 2019.*

„Damping – Provedbena uredba (EU) br. 2017/1146 – Uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd. – Konačna antidampinška pristojba – Nastavak postupka nakon djelomičnog poništenja Provedbene uredbe (EU) br. 430/2013 – Članak 2. stavak 7. točka (a) stavci 10. i 11. Uredbe br. (EZ) br. 1225/2009 (koji je postao članak 2. stavak 7. točka (a) stavci 10. i 11. Uredbe (EU) 2016/1036) – Uobičajena vrijednost – Primjerena usporedba – Neusporediva vrsta proizvoda – Članak 3. stavci 1. do 3. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe br. 1225/2009 (koji su postali članak 3. stavci 1. do 3. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe 2016/1036) – Utvrđivanje štete”

U predmetu T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, sa sjedištem u Jinanu (Kina), koji zastupaju R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J.-F. Brakeland, M. França i N. Kuplewatzky, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/1146 od 28. lipnja 2017. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd (SL 2017., L 166, str. 23.),

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias (izvjestitelj), predsjednik, I. Labucka i I. Ulloa Rubio, suci,

tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 7. ožujka 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu [1]

I. Okolnosti spora

1 Tužitelj je društvo Jinan Meide Casting Co. Ltd sa sjedištem u Kini, koje proizvodi lijevani pribor za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, za domaće tržište i za izvoz.

A. Okolnosti spora u predmetu T-424/13

2 Okolnosti spora o kojem je Opći sud odlučio u presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378), kako su navedene u točkama 1. do 51. te presude, mogu se sažeti kako slijedi.

3 Dana 16. veljače 2012. Europska komisija objavila je obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Tajlanda i Indonezije (SL 2012., C 44, str. 33.).

4 Ispitnim postupkom o dampingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2011. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Analiza trendova relevantnih za procjenu štete obuhvatila je razdoblje od 2008. do kraja razdoblja ispitnog postupka.

5 Kad je riječ o izvozu iz Kine, Komisija je odabrala uzorak od tri proizvođača izvoznika, koji predstavljaju 88 % obujma izvoza društava koja su surađivala u ispitnom postupku. Tužitelj je bio jedno od društava u tom uzorku.

6 Komisija je odbila dodijeliti tim trima proizvođačima izvoznicima status društva koje posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET), predviđen odredbama članka 2. stavka 7. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) (koji je postao članak 2. stavak 7. točka (b) Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)). Nasuprot tomu, ona im je odobrila individualni tretman njihovih dampinških marži, u skladu s člankom 9. stavkom 5. drugim podstavkom Uredbe br. 1225/2009 (koji je postao članak 9. stavak 5. drugi podstavak Uredbe 2016/1036).

7 Komisija je smatrala da je za potrebe utvrđivanja uobičajene vrijednosti bilo prikladno izabrati Indiju kao treću zemlju s tržišnim gospodarstvom u smislu članka 2. stavka 7. točke (a) Uredbe br. 1225/2009 (koji je postao članak 2. stavak 7. točka (a) Uredbe br. 2016/1036). Samo jedan indijski proizvođač (u daljnjem tekstu: proizvođač iz analogne zemlje) pristao je dostaviti potrebne podatke za utvrđivanje uobičajene vrijednosti.

8 Dana 14. studenoga 2012. Komisija je donijela Uredbu (EU) br. 1071/2012 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda (SL 2012., L 318, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 129., str. 107., u daljnjem tekstu: Privremena uredba).

1 Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

9 Dana 13. svibnja 2013. Vijeće Europske unije donijelo je Provedbenu uredbu (EU) br. 430/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i prekidu postupka u vezi s Indonezijom (SL 2013., L 129, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 199.)

10 Člankom 1. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 430/2013 propisuje se:

„Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, isključujući tijela kompresijskog pribora za koja se koristi metrički navoj ISO DIN 13 i kružne spojne ormariće s navojima od temperiranog željeza bez poklopca, trenutačno obuhvaćenog oznakom KN ex 7307 19 10 (oznaka TARIC 7307 19 10 10) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (‚NRK') i Tajlanda."

11 Članak 1. stavak 2. Provedbene uredbe br. 430/2013 u pogledu tužiteljeva izvoza predviđao je da stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Europske unije, neocarinjeno, za proizvod o kojem je riječ iznosi 40,8 %.

B. Tužba u predmetu T-424/13

12 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. kolovoza 2013. tužitelj je podnio tužbu (u daljnjem tekstu: izvorna tužba) radi poništenja Provedbene uredbe br. 430/2013 u dijelu u kojem se odnosila na njega (presuda od 30. lipnja 2016. Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 52.).

13 Izvorna tužba temeljila se na pet tužbenih razloga (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.).

14 Prvi tužbeni razlog temeljio se na tvrdnji da su institucije Unije povrijedile tužiteljeva prava obrane i različite odredbe Uredbe br. 1225/2009 jer su mu odbile objaviti podatke relevantne za utvrđivanje uobičajene vrijednosti. U okviru prvog tužbenog razloga tužitelj je istaknuo tri prigovora. Konkretno, u prvom od njih on prigovara institucijama Unije da su mu uskratile pristup izračunima uobičajene vrijednosti, nakon što mu je proizvođač iz analogne zemlje dopustio uvid u podatke na kojima su se temeljili ti izračuni (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.).

15 Drugi tužbeni razlog temeljio se ponajprije na očitim pogreškama u ocjeni i pogreškama koje se tiču prava jer su institucije odbile zahtjeve koje je istaknuo tužitelj za prilagodbe uobičajene vrijednosti zbog sirovina i produktivnosti te, podredno, zbog nepostojanja obrazloženja (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.). Treći tužbeni razlog temeljio se na očitim pogreškama u ocjeni i pogreškama koje se tiču prava kao i na povredi načela nediskriminacije jer su institucije za utvrđivanje uobičajene vrijednosti neusporedivih proizvoda primjenjivale nerazumnu metodu (presuda od 30. lipnja 2016.., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.). Četvrti tužbeni razlog temeljio se na bitnoj povredi postupka jer je Komisija prekasno objavila nalaze o MET-u (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.). Peti tužbeni razlog temeljio se na pogreškama koje se tiču činjenica i očitim pogreškama u ocjeni kao i na povredi Uredbe br. 1225/2009 jer se utvrđenje štete koju je pretrpjela industrija Europske unije temeljilo na netočnim podacima o obujmu dampinškog uvoza iz Kine (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57.).

16 U presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) Opći sud odbio je četvrti tužbeni razlog (t. 59. do 89. presude) kao i drugi i treći prigovor istaknut u okviru prvog tužbenog razloga (t. 108. do 127. presude).

17 Nasuprot tomu, Opći sud usvojio je prvi prigovor istaknut u okviru prvog tužbenog razloga (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 128. do 221.). Opći sud iz toga je zaključio da Provedbenu uredbu br. 430/2013 treba poništiti, pri čemu nije potrebno razmatrati drugi, treći i peti tužbeni razlog izvorne tužbe (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 221.).

18 U točki 1. izreke presude od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) Opći sud odlučio je:

„Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 430/2013 od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i prekidu postupka u vezi s Indonezijom, u dijelu u kojem se odnosi na društvo Jinan Meide Casting Co. Ltd.”

C. Okolnosti spora nakon presude od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13)

19 Komisija je 28. listopada 2016. objavila obavijest (o presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378)), u vezi s Provedbenom uredbom br. 430/2013 (SL 2016., C 398., str. 57., u daljnjem tekstu: obavijest od 28. listopada 2016.).

20 U trećem odlomku obavijesti od 28. listopada 2016. Komisija je navela da bi, u skladu s člankom 266. UFEU-a, u kontekstu posebnih okolnosti povezanih s predmetnim proizvođačem izvoznikom, trebalo preispitati njegov zahtjev za objavu izračuna uobičajene vrijednosti izvršenih na temelju upotrebe povjerljivih podataka proizvođača iz analogne zemlje.

21 U četvrtom odlomku obavijesti od 28. listopada 2016. Komisija je napomenula da se poništenje Provedbene uredbe (EU) br. 430/2013 odnosilo na jedan korak administrativnog postupka, odnosno na objavu informacija proizvođaču izvozniku. Stoga je smatrala da, u skladu s presudom Općeg suda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378), ona može ispraviti aspekte postupka koji su doveli do poništenja, ostavljajući pritom nepromijenjenima dijelove na koje se presuda ne odnosi, i da nalazi utvrđeni u Provedbenoj uredbi br. 430/2013 koji nisu bili osporeni u za to predviđenom roku ili koji su bili osporeni, ali je to odbačeno presudom Općeg suda ili ih Opći sud nije ispitao, te stoga nisu doveli do poništenja Provedbene uredbe (EU) br. 430/2013, ostaju na snazi.

22 U petom i šestom odlomku obavijesti od 28. listopada 2016. Komisija je istaknula da, s obzirom na navedeno, ona objavom te obavijesti u *Službenom listu Europske unije* ponovno pokreće antidampinški postupak u vezi s uvozom temperiranog pribora podrijetlom iz Narodne Republike Kine koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe (EU) br. 430/2013, u mjeri u kojoj se ona odnosi na predmetnog proizvođača izvoznika, i nastavlja taj postupak u točki u kojoj je došlo do nepravilnosti te da je opseg ponovnog pokretanja postupka ograničen na provedbu presude Općeg suda u pogledu tužitelja.

23 Komisija je tužitelju dostavila više uzastopnih verzija izračuna dampinške marže kao i različite dokumente koji se odnose na te izračune i podatke koje je dostavio proizvođač iz analogne zemlje (dopisi od 23. prosinca 2016., od 31. siječnja, od 14. veljače i od 12. travnja 2017. te dopisi od 21. travnja i od 29. svibnja 2017.)

24 Tužitelj je iznio svoja očitovanja dopisima od 19. siječnja i 2. svibnja 2017.

25 Komisija je 8. ožujka 2017. održala saslušanje tužitelja i dvaju uvoznika predmetnog proizvoda, a 15. ožujka i 25. travnja 2017. održala je druga dva saslušanja tužitelja.

26 Komisija je 28. lipnja 2017. donijela Provedbenu uredbu (EU) 2017/1146 o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd (SL 2017., L 166, str. 23., u daljnjem tekstu: pobijana uredba).

27 U uvodnim izjavama 4. do 6. pobijane uredbe Komisija je opravdala načine izvršenja presude od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) na isti način kao u četvrtoj do šestoj uvodnoj izjavi obavijesti od 28. listopada 2016. (vidjeti t. 20. do 22. ove presude).

28 Člankom 1. stavkom 1. pobijane uredbe propisuje se:

„Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, isključujući tijela kompresijskog pribora za koja se upotrebljava metrički navoj ISO DIN 13 i kružne spojne ormariće s navojima od temperiranog željeza bez poklopca, trenutačno razvrstanog u oznaku KN ex 7307 19 10 (oznaka TARIC 7307 19 10 10), podrijetlom iz Narodne Republike Kine (‚NRK'), koji proizvodi društvo Jinan Meide (dodatna oznaka TARIC B336)."

29 Člankom 1. stavkom 2. pobijane uredbe propisuje se:

„Stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, iznosi 39.2 %."

II. Postupak i zahtjevi stranaka

30 Tužbom podnesenom tajništvu 25. rujna 2017. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

31 Komisija je 22. prosinca 2017. podnijela odgovor na tužbu.

32 Replika i odgovor na repliku podneseni su 20. veljače odnosno 3. travnja 2018.

33 Dopisom od 4. travnja 2018. stranke su bile obaviještene o zatvaranju pisanog dijela postupka i o mogućnosti da zahtijevaju održavanje rasprave u skladu s uvjetima iz članka 106. Poslovnika Općeg suda. Dopisom od 6. travnja 2018. tužitelj je zatražio održavanje rasprave.

34 Dana 1. veljače 2019. mjerom upravljanja postupkom Opći sud postavio je strankama niz pitanja za pisani odgovor i pozvao ih da dostave određene dokumente. Stranke su odgovorile Općem sudu postupovnim aktima od 22. veljače 2019.

35 Dana 1. ožujka 2019. novom mjerom upravljanja postupkom Opći sud pozvao je Komisiju da dostavi dodatni dokument. Komisija je odgovorila na taj poziv postupovnim aktom od 5. ožujka 2019.

36 Rasprava je održana 7. ožujka 2019. Na raspravi je tužitelj potvrdio da odustaje od isticanja petog tužbenog razloga, kao što je to naveo u okviru pisanog odgovora na pitanje Općeg suda.

37 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu uredbu;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

38 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

III. Pravo

39 Kao što je to navedeno u točki 36. ove presude, tužitelj je povukao peti tužbeni razlog. Stoga se ova tužba temelji samo na četirima tužbenim razlozima. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 7. točke (a) Uredbe br. 1225/2009, zbog Komisijinih pogrešaka koje se odnose na utvrđivanje uobičajene vrijednosti. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 10. te uredbe (koji je postao članak 2. stavak 10. Uredbe 2016/1036) i članka 2.4. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu), koji se nalazi u Prilogu 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.), jer je Komisija pogrešno odbila određene tužiteljeve zahtjeve za prilagodbu. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 7. točke (a) stavka 10. *ab initio* i točke (a) te stavka 11. navedene uredbe (koji je postao članak 2. stavak 7. točka (a) stavak 10. *ab initio* i točka (a) i stavak 11. Uredbe 2016/1036), zbog Komisijinih pogrešaka koje se odnose na utvrđivanje uobičajene vrijednosti neusporedivih proizvoda. Četvrti tužbeni razlog temelji se, s jedne strane, na povredi članka 3. stavaka 1. do 3. uredbe o kojoj je riječ (koji je postao članak 3. stavci 1. do 3. Uredbe 2016/1036), jer se Komisija koristila netočnim podacima o uvozu, i, s druge strane, na povredi članka 3. i članka 9. stavaka 4. i 5. iste uredbe (koji je postao članak 9. stavak 4. Uredbe 2016/1036), kao i na nepostojanju obrazloženja jer Komisija u pobijanoj uredbi nije izričito donijela zaključke koji se odnose na štetu i uzročnu vezu.

40 Najprije valja istaknuti da je u uvodnoj izjavi 19. pobijane uredbe Komisija navela da je Uredba br. 1225/2009 akt primjenjiv na ponovno pokretanje antidampinškog ispitnog postupka jer je ona bila primjenjivo materijalno pravo u trenutku donošenja uredbe koju je Sud poništio. Dodao je da je u svakom slučaju Uredba 2016/1036, koja je stavila izvan snage i zamijenila Uredbu br. 1225/2009 s učinkom od 19. srpnja 2016., bila kodifikacija potonje i njezinih naknadnih izmjena. Tužitelj je u tužbi istaknuo da se slaže s tim razmatranjima, pod uvjetom da se izraz „osnovna uredba”, koji je upotrijebljen u pobijanoj uredbi, tumači kao upućivanje na Uredbu br. 1225/2009.

41 U tom pogledu, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, ako pravna osnova akta i primjenjivih postupovnih pravila mora biti na snazi na dan donošenja tog akta, poštovanje načela o vremenskoj primjeni propisa kao i zahtjeva u vezi s načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja traži da se primijene materijalna pravila na snazi u vrijeme nastanka činjenica o kojima je riječ, iako ta pravila više nisu na snazi na dan kada institucija Unije donosi akt o kojem je riječ (vidjeti u tom smislu presudu od 14. lipnja 2016., Komisija/MCBride i dr., C-361/14 P, EU:C:2016:434, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

42 Iz toga proizlazi da u ovom slučaju, iako se pobijana uredba trebala donijeti na temelju Uredbe 2016/1036 i u skladu s njome utvrđenim postupovnim pravilima, zakonitost te uredbe treba ocijeniti s obzirom na pravila materijalnog prava koja su bila primjenjiva na činjenice na koje se odnosio antidampinški ispitni postupak, odnosno pravila propisana Uredbom br. 1225/2009. U dijelu u kojem se tužbeni razlozi odnose isključivo na primjenu tih pravila materijalnog prava, u okviru razmatranja tih tužbenih razloga u točkama 44. do 412. u nastavku valja stoga upućivati samo na Uredbu br. 1225/2009 (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

43 Opći sud smatra korisnim najprije razmotriti treći tužbeni razlog.

A. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 7. točke (a), stavka 10. ab initio i točke (a) i stavka 11. Osnovne uredbe, zbog Komisijinih pogrešaka koje se odnose na utvrđivanje uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda

44 Treći tužbeni razlog sastoji se od dvaju dijelova, prvi se odnosi na činjenicu da je metoda koju je Komisija primijenila za utvrđivanje uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda (u daljnjem tekstu: sporna metoda) nerazumna, a drugi se odnosi na činjenicu da ta metoda ne odražava razinu primijenjenog dampinga, suprotno članku 2. stavku 11. Osnovne uredbe.

1. Uvodna razmatranja

45 Najprije, s jedne strane, valja podsjetiti na to da su, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe, moguće dvije metode za utvrđivanje uobičajene vrijednosti ako je zemlja izvoznica zemlja bez tržišnoga gospodarstva.

46 Kao što je to Sud istaknuo, iz teksta i strukture odredaba članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe proizlazi da se glavna metoda za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u takvom slučaju temelji na „cijeni ili izračunanoj vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva” ili „cijeni iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući [Uniju]”. Ako to nije moguće, utvrđena je podredna metoda za utvrđivanje uobičajene vrijednosti, prema kojoj se ta vrijednost utvrđuje „na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u [Uniji] za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu” (presuda od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 24.).

47 Prema mišljenju Suda, cilj davanja prednosti glavnoj metodi propisanoj tim odredbama jest postići razumno utvrđenje uobičajene vrijednosti u zemlji izvoznici odabirom treće zemlje u kojoj se cijena istovjetnog proizvoda oblikuje u okolnostima što je više moguće usporedivima s onima u zemlji izvoznici, pod uvjetom da je riječ o zemlji tržišnoga gospodarstva. Iz navedenog proizlazi da se primjena te glavna metode može odbaciti samo u slučaju ako je nije moguće primijeniti.

48 S druge strane, i iz teksta i iz strukture članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe proizlazi da se prilagodba izvozne cijene ili uobičajene vrijednosti može provesti samo kako bi se u obzir uzele razlike koje se odnose na čimbenike koji utječu na cijene i stoga na njihovu usporedivost. Drugim riječima, to znači da je cilj prilagodbe ponovna uspostava podudarnosti između uobičajene cijene i izvozne cijene proizvoda, što znači da, ako prilagodba nije pravilno izvršena, ona je, *a contrario*, stvorila nepodudarnost između tih dviju vrijednosti (vidjeti u tom smislu presudu od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće, T-423/09, EU:T:2011:764, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

49 Konkretno, članak 2. stavak 10. točka (a) Osnovne uredbe predviđa da se prilagodba provodi za razlike fizičkih svojstava proizvoda o kojem je riječ i da veličina prilagodbe odgovara razumnoj procjeni tržišne vrijednosti te razlike. Nasuprot tomu, ta odredba ne utvrđuje način na koji treba postupiti kako bi se došlo do te razumne procjene. Osim toga, valja istaknuti da ta odredba ne zahtijeva da za ponovnu uspostavu podudarnosti između uobičajene vrijednosti istovjetnog proizvoda i izvozne cijene predmetnog proizvoda iznos tako procijenjene prilagodbe točno odražava takvu tržišnu vrijednost, nego da samo bude razumna procjena.

50 Kao što to proizlazi iz sudske prakse, u okviru ograničenja definiranih, s jedne strane, člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe i, s druge strane, člankom 2. stavkom 10. te uredbe, Komisija ima široku diskrecijsku ovlast i u pogledu ocjene uobičajene vrijednosti proizvoda i u pogledu ocjene činjenica koje opravdavaju primjerenu usporedbu uobičajene cijene i izvozne cijene te nejasnih pojmova razumnog i primjerenog utvrđivanja koje Komisija treba primijeniti u okviru tih odredaba i koje treba konkretizirati u svakom pojedinom slučaju prema relevantnom gospodarskom kontekstu

(vidjeti u tom smislu presude od 7. svibnja 1987., NTN Toyo Bearing i dr./Vijeće, 240/84, EU:C:1987:202, t. 19. i od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće, T-423/09, EU:T:2011:764, t. 40. i 41. i navedenu sudsku praksu).

51 Međutim, Komisija mora osigurati da se ta njezina ocjena temelji na vrijednostima i parametrima za koje je moguće utvrditi da proizlaze iz uobičajenih djelovanja tržišnih sila i, posebno, stvarnog tržišnog natjecanja (vidjeti u tom smislu po analogiji presudu od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, t. 66. do 68.).

52 Usto, metode koje se primjenjuju moraju biti u skladu s krajnjim ciljem izračuna dampinške marže, koji je, kao što to proizlazi iz članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe, odraziti stvarnu razinu primijenjenog dampinga (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 54.).

53 Općenito, na Sudu je da provjeri je li Komisija u odabiru metoda za određivanje uobičajene vrijednosti i prilikom osiguranja primjerene usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene propustila uzeti u obzir bitne elemente za utvrđivanje primjerenosti tih izbora i jesu li svi elementi spisa razmotreni s potrebnom dužnom pažnjom (vidjeti u tom smislu po analogiji presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 22.).

2. Prvi dio tužbenog razloga, koji se temelji na tome da je Komisija primijenila nerazumnu metodu za utvrđivanje uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda

54 Tužitelj tvrdi da se sporna metoda temelji na pogrešnoj pretpostavci da se tržišna vrijednost razlika u fizičkim svojstvima odražava na izvoznu cijenu, dok prema zaključcima same Komisije te iste izvozne cijene odražavaju, barem djelomično, damping. Osim toga, on tvrdi da se ta metoda temelji na pogrešnoj pretpostavci da izvozne cijene neusporedivih vrsta proizvoda odražavaju razinu dampinga koja je jednaka onoj utvrđenoj za vrste proizvoda za koje postoji izravno usporediva vrsta proizvoda (u daljnjem tekstu: izravno usporediva vrsta proizvoda). Međutim, ta je pretpostavka nerazumna i nije ju moguće provjeriti. Komisija je stoga povrijedila članak 2. stavak 7. točku (a) i stavak 10. *ab initio* i točku (a) Osnovne uredbe. Usto, tužitelj je na raspravi istaknuo da postoji velik broj alternativnih metoda koje je Komisija mogla primijeniti u okviru primjenjivih odredaba.

55 Komisija odgovara da je prosječna uobičajena vrijednost prilagođena s obzirom na tržišnu vrijednost razlika u fizičkim svojstvima, u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (a) Osnovne uredbe. Ona tvrdi da, prema definiciji tržišne vrijednosti Valuation International Standard Councila (Odbor za međunarodnu normizaciju vrednovanja, u daljnjem tekstu: IVSC), valja smatrati da se tržišna vrijednost odražava u izvoznim cijenama. Naime, prema Komisijinu mišljenju, treba pretpostaviti da prvi nezavisni kupac plaća tržišnu vrijednost i da je izvozna cijena stvarno plaćena cijena na tržištu Unije. Osim toga, Komisija tvrdi da njezina metoda omogućuje smanjenje utjecaja onih vrsta proizvoda koji imaju visoke dampinške marže te da je stoga ukupna dampinška marža smanjena u korist tužitelja. Komisija je u okviru pisanih odgovora na pitanja Općeg suda i na raspravi naglasila činjenicu da je sporna metoda primijenjena nakon zahtjeva tužitelja i uzimajući u obzir nemogućnost pojedinačnog utvrđivanja razlika u fizičkim svojstvima za svaku pojedinu vrstu proizvoda. Ona u biti tvrdi da zakonitost te metode treba ispitati s obzirom na odredbe članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, a ne s obzirom na odredbe njezina članka 2. stavka 7. točke (a) ili njezina članka 2. stavka 11., koji se odnose na različite faze utvrđivanja dampinške marže.

56 Prije razmatranja tužiteljevih argumenata, potrebno se osvrnuti na sadržaj sporne metode kao i na udio u obujmu tužiteljeva izvoza na koji se odnosi primjena te metode.

57 Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 68. Privremene uredbe, Komisija je izvorno izračunala tužiteljeve dampinške marže na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti svake vrste izravno usporedivog istovjetnog proizvoda utvrđene za analognu zemlju i ponderirane prosječne izvozne cijene odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda. Stoga ona nije u taj izračun uključila transakcije koje se odnose na neusporedive vrste proizvoda. Nakon toga Komisija je prihvatila tužiteljev zahtjev za uzimanje u obzir tih transakcija u okviru izračuna dampinške marže, koje su, prema neosporenim navodima u tužbi, činile 44 % ukupnog obujma njegova izvoza u Uniju. Tako se u uvodnoj izjavi 18. Provedbene uredbe br. 430/2013 pojašnjava da se za vrste proizvoda koje nisu izravno usporedive uobičajena vrijednost temeljila na aritmetičkom prosjeku uobičajene vrijednosti njima odgovarajućih vrsta proizvoda, koji je prilagođen tržišnom vrijednosti razlika u fizičkim svojstvima u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (a) Osnovne uredbe.

58 Prema navodima u točki 2.2.3. priloga Komisijinu dokumentu o objavi od 23. prosinca 2016., naslovljenom „Izračun dampinške marže društva Jinan Meide Casting CO., Ltd ‚JMCC'" (u daljnjem tekstu: dokument od 23. prosinca 2016.), Komisija je provela tu spornu metodu na sljedeći način.

59 Komisija je utvrdila da je prosječna linearna izvozna cijena svih vrsta izravno usporedivih vrsta proizvoda iznosila 16 kineskih juana (CNY)/kg (otprilike 2,12 eura/kg). Linearni prosjek uobičajene vrijednosti za odgovarajuće vrste istovjetnih proizvoda utvrđen je u visini od 20,91 CNY/kg (otprilike 2,77 eura/kg). Nadalje, radi utvrđivanja prilagodbe za razlike u fizičkim svojstvima između izravno usporedivih vrsta proizvoda i neusporedivih vrsta proizvoda, Komisija je izračunala omjer između prosječne izvozne prodajne cijene svake vrste neusporedivih proizvoda i prosječne linearne izvozne cijene izravno usporedivih vrsta proizvoda. Komisija je potom primijenila navedene omjere u obliku postotka na linearni prosjek uobičajene vrijednosti i tako je utvrdila uobičajenu vrijednost svake vrste neusporedivih proizvoda, prilagođenu za razlike u fizičkim svojstvima.

60 Primjerice, prosječna jedinična izvozna cijena neusporedive vrste proizvoda s kontrolnim brojem proizvoda 0002FF00BN iznosila je 11,83 CNY/kg (otprilike 1,57 eura/kg), što odgovara 73,92 % linearnog prosjeka izvozne cijene izravno usporedivih vrsta proizvoda. Komisija je primijenila taj omjer od 73,92 % na linearni prosjek uobičajene vrijednosti navedenih vrsta proizvoda i tako je za neusporedivu vrstu proizvoda o kojima je riječ utvrdila uobičajenu vrijednost od 15,46 CNY/kg (otprilike 2,05 eura/kg), prilagođenu za razlike u fizičkim svojstvima.

61 Tužitelj je osporio valjanost ove metode u okviru upravnog postupka koji je prethodio donošenju Provedbene uredbe br. 430/2013 kao i pred Općim sudom u okviru trećeg tužbenog razloga svoje izvorne tužbe (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 57. i 123.). Međutim, kao što je to navedeno u točki 17. ove presude, Opći sud prihvatio je prvi prigovor istaknut u okviru prvog tužbenog razloga, koji se temelji na Komisijinu odbijanju objave izračuna uobičajene vrijednosti, bez razmatranja drugog, trećeg i petog tužbenog razloga. Iako je u okviru ponovnog pokretanja postupka tužitelj ponovio svoja očitovanja, Komisija nije preispitala to pitanje, nego je provela novi izračun tužiteljeve dampinške marže, ponovno primjenjujući spornu metodu.

62 Međutim, valja istaknuti da je Komisija, kao što se to može zaključiti iz točke 2.2.3. dokumenta od 23. prosinca 2016. i kao što su to stranke potvrdile u okviru pisanog odgovora na pitanje Općeg suda, za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti i dampinške marže, uz izravno usporedive proizvode i neusporedive proizvode, utvrdila i treću kategoriju „gotovo usporedivih" vrsta proizvoda.

63 U tom pogledu, kad je riječ o kategoriji „gotovo usporedivih" vrsta proizvoda, iz navoda u točki 2.2.3. dokumenta od 23. prosinca 2016. proizlazi da ona uključuje vrste proizvoda koje prodaje tužitelj i koji se razlikuju od onih izravno usporedivih samo činjenicom da im površina nije galvanizirana. Uobičajena vrijednost vrsta proizvoda koji pripadaju toj kategoriji prilagođena je na temelju uobičajene vrijednosti odgovarajuće vrste istovjetnog galvaniziranog proizvoda. Kada je riječ o vrsti proizvoda s

crnom površinom (B), uobičajena vrijednost utvrđena je u visini od 80 % od uobičajene vrijednosti odgovarajuće vrste istovjetnog galvaniziranog proizvoda. Za ostale površine (A, E i M) upotrijebljena je ta ista uobičajena vrijednost istovjetne vrste galvaniziranog proizvoda u cijelosti.

64 Prema navodima stranaka u njihovim pisanim odgovorima na pitanja Općeg suda, raspodjela 1528 vrsta proizvoda koji su se prodavali za izvoz u tri kategorije navedene u točki 62. ove presude učinjena je kako slijedi.

65 Kao prvo, 202 vrste proizvoda, koji čine 55 % ukupnog tužiteljeva obujma izvoza, smatrane su izravno usporedivim vrstama proizvoda. Stoga je za te vrste proizvoda dampinška marža utvrđena izračunom uobičajene vrijednosti, u skladu s navodima u uvodnim izjavama 17. i 19. Provedbene uredbe br. 430/2013, na temelju domaće prodaje proizvođača iz analogne zemlje izvršene u uobičajenom tijeku trgovine ili na temelju izračunane vrijednosti. Kao drugo, 343 vrste proizvoda, koji čine 17 % navedenog ukupnog obujma, smatrane su „gotovo usporedivim" vrstama proizvoda te je za njih dampinška marža utvrđena prilagodbom uobičajene vrijednosti na temelju metode opisane u točki 63. ove presude. Kao treće, ostale vrste proizvoda, tj. 983 vrste proizvoda, koje čine 28 % istog ukupnog obujma, smatrane su obuhvaćenima kategorijom neusporedivih vrsta proizvoda te je za njih uobičajena vrijednost izračunana i prilagođena u skladu sa spornom metodom.

66 Stoga iz prethodno navedenog proizlazi da je sporna metoda primijenjena kako bi se utvrdila dampinška marža za dio tužiteljeva izvoza koji čini između jedne četvrtine i jedne trećine njegova ukupna obujma, tj. znatan dio navedenog obujma. Primjena te metode stoga može imati znatan utjecaj na izračun dampinške marže utvrđene za taj cjelokupni izvoz.

67 Najprije valja ispitati tužiteljev argument prema kojem se sporna metoda temelji na pretpostavci da njegove izvozne cijene odražavaju tržišnu vrijednost razlika u fizičkim svojstvima, što bi bilo suprotno Komisijinu zaključku prema kojem su te izvozne cijene, barem djelomično, dampinške.

68 Valja istaknuti da se, prema navodima iz točaka 57. do 59. ove presude, sporna metoda može opisati kao kombinacija dviju faza, s jedne strane, utvrđivanja uobičajene vrijednosti u skladu s glavnom metodom predviđenom člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe (vidjeti točke 46. i 47. ove presude) i, s druge strane, primjene prilagodbe za fizičke razlike, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 2. stavku 10. točki (a) iste uredbe. Ukratko, kao što to proizlazi iz tih navoda, Komisija je smatrala da razlike između izvoznih cijena koje je naplaćivao tužitelj za neusporedive vrste proizvoda i tih istih cijena koje se odnose na izravno usporedive vrste proizvoda predstavljaju razumnu procjenu vrijednosti fizičkih razlika između navedenih vrsta proizvoda u svrhu provođenja prilagodbe uobičajene vrijednosti.

69 Tužitelj ne dovodi u pitanje zakonitost prve faze te metode kao takve, tj. upućivanje na prosječnu jediničnu cijenu istovjetnog proizvoda na indijskom tržištu za određivanje uobičajene vrijednosti, nego samo zakonitost druge od njih, tj. primjenu omjera cijene svake neusporedive vrste proizvoda i prosječne izvozne jedinične cijene izravno usporedivih vrsta proizvoda za utvrđivanje iznosa prilagodbe uobičajene vrijednosti radi primjerene usporedbe u smislu članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe.

70 Valja utvrditi da se tužiteljev argument temelji na točnoj pretpostavci. Naime, cijena na koju damping može utjecati ne može biti temelj za razumnu procjenu tržišne vrijednosti razlika u fizičkim svojstvima, u smislu članka 2. stavka 10. točke (a) Osnovne uredbe, ako je moguće da takva cijena neće biti uobičajena posljedica djelovanja tržišnih sila.

71 Očito je paradoksalno to što je Komisija prilagodila uobičajenu vrijednost određene vrste istovjetnog proizvoda pomoću vrijednosti na koju je mogao utjecati damping, iako je ona nastojala utvrditi navedenu uobičajenu vrijednost na temelju njezine vrijednosti u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom, s ciljem utvrđivanja oblikovanih cijena u okolnostima koje su u najvećoj mogućoj mjeri usporedive s onima u zemlji izvoza.

72 Naime, po definiciji, Komisija ne može pretpostaviti da se takva vrijednost, na koju je mogao utjecati damping, oblikovala u uvjetima tržišnoga gospodarstva. Stoga u toj fazi postupka Komisija ne može isključiti da je ta vrijednost posljedica umjetnog sniženja cijena koje dovodi do nižeg iznosa od onoga koji bi se utvrdio za tu vrijednost da je ona bila posljedica isključivo slobodnog djelovanja tržišnih sila.

73 Osim toga, valja utvrditi da primjena prilagodbe uobičajene vrijednosti u iznosu utvrđenom upravo na temelju izvoznih cijena čije sniženje zbog činjenice dampinga Komisija želi ocijeniti u svrhu primjerene usporedbe ne odražava dosljedan pristup.

74 U tom pogledu valja istaknuti da se za utvrđivanje dampinške marže na razuman i objektivan način izračun uobičajene vrijednosti za određenu vrstu proizvoda u načelu treba temeljiti na podacima neovisnima upravo o izvoznim cijenama čije podcjenjivanje Komisija želi ocijeniti utvrđivanjem navedene uobičajene vrijednosti.

75 Naime, uobičajena je vrijednost referentna vrijednost s kojom se uspoređuje izvozna cijena na koju je mogao utjecati damping. Ta je usporedba narušena ako se u izračun te referentne vrijednosti uvede sastavni dio izvozne cijene koja se mora usporediti.

76 Točno je da je Komisija u ovom slučaju pravilno provela prilagodbu uobičajene vrijednosti, s obzirom na to da je ona utvrđena na temelju prosječne jedinične vrijednosti izravno usporedivih vrsta proizvoda na indijskom tržištu. Međutim, kao što je to Komisija istaknula u okviru pisanog odgovora na pitanje Općeg suda, ujednačena primjena te prosječne jedinične vrijednosti za određivanje uobičajene vrijednosti za sve neusporedive vrste proizvoda u ovom slučaju nije bila primjerena jer je ona utvrdila da je promjena u prosječnim izvoznim cijenama različitih vrsta neusporedivih proizvoda bila značajna, oscilirajući od manje od 10 CNY/kg (otprilike 1,32 eura/kg) do više od 100 CNY/kg (otprilike 13,2 eura/kg). Stoga, u nedostatku prilagodbe, takva ujednačena primjena prosječne jedinične vrijednosti ne bi osigurala usporedivost uobičajene vrijednosti i izvozne cijene svake vrste neusporedivog proizvoda.

77 Međutim, Komisija nije dokazala da je upotreba sastavnog dijela izvoznih cijena neusporedivih vrsta proizvoda za prilagodbu uobičajene vrijednosti s kojom se te cijene uspoređuju bila takve prirode da je mogla ponovno uspostaviti podudarnost između navedenih cijena i navedene uobičajene vrijednosti, u skladu s ciljem iz članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe. Konkretno, nije postojala nikakva naznaka da omjer izvozne cijene svake vrste neusporedivog proizvoda i prosječne izvozne jedinične cijene izravno usporedivih vrsta proizvoda točno odražava vrijednost fizičkih razlika između te potonje kategorije vrste proizvoda i neusporedive vrste proizvoda o kojoj je riječ.

78 Točno je da se ne može isključiti da u određenim slučajevima razlika između izvoznih cijena određenih vrsta neusporedivih proizvoda i izvoznih cijena izravno usporedivih vrsta proizvoda odgovara tržišnoj vrijednosti fizičkih posebnosti koje imaju neusporedive vrste proizvoda o kojima je riječ. Osim toga, članak 2. stavak 10. točka (a) Osnovne uredbe ne zahtijeva da prilagodba savršeno odražava tu vrijednost, nego samo da bude razumna procjena.

79 Međutim, u ovom slučaju sporna metoda temelji se na pretpostavci da ta razlika u cijeni odgovara tržišnoj vrijednosti fizičkih razlika za sve neusporedive vrste proizvoda.

80 Međutim, kao što je to tužitelj istaknuo a da Komisija to nije osporavala, ta pretpostavka nužno podrazumijeva polazak od pretpostavke da na izvoz svih tih vrsta proizvoda utječe jednaka razina dampinga kao ona koja je utvrđena za izravno usporedive vrste proizvoda.

81 Naime, pretpostavka da razlika u cijeni između dviju kategorija vrsta proizvoda o kojima je riječ odgovara tržišnoj vrijednosti razlika u fizičkim svojstvima zapravo je tvrdnja da bi se, da nije bilo tih razlika u fizičkim svojstvima, neusporedive vrste proizvoda prodavale za izvoz po istoj cijeni kao i izravno usporedive vrste proizvoda.

82 Stoga, po definiciji, takva pretpostavka podrazumijeva da je dampinška marža koja može utjecati na cijene tih dviju kategorija vrsta proizvoda iste razine. Naime, u suprotnom slučaju razlike u cijenama koje postoje između dviju kategorija vrsta proizvoda o kojima je riječ mogu dovesti, barem djelomično, do razlika u dampinškoj marži i stoga se ne može dovoljno pouzdano smatrati da odražavaju samo razlike u fizičkim svojstvima.

83 Međutim, kao što to tužitelj pravilno tvrdi u okviru drugog argumenta navedenog u okviru ovog dijela tužbenog razloga, pretpostavka jednakih dampinških marži za dvije kategorije vrste proizvoda o kojima je riječ ne može se smatrati ni razumnom ni provjerljivom.

84 Naime, s jedne strane, ta pretpostavka teško da je u skladu s primjenom izračuna dampinške marže po vrsti proizvoda, koja, suprotno tomu, pretpostavlja da se ta dampinška marža može razlikovati ovisno o vrsti proizvoda koja se razmatra i da je potrebno izvršiti taj izračun kako bi se točno odrazila stvarna visina primijenjenog dampinga u skladu s člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 54.).

85 S druge strane, tablica s detaljnim izračunima dampinške marže tužitelja za svaku pojedinu vrstu proizvoda, priložena dokumentu koji je Komisija dostavila tužitelju 29. svibnja 2017. i koja je dostavljena Općem sudu u okviru mjere upravljanja postupkom (u daljnjem tekstu: tablica od 29. svibnja 2017.), ne omogućuje potvrdu te pretpostavke.

86 Naime, u odnosu na izravno usporedive ili „gotovo usporedive” vrste proizvoda ta tablica pokazuje da postoji osobito važan raspon dampinških marži koji čine vrijednosti manje od – 50 % i pozitivne vrijednosti od gotovo 500 %. Međutim, Komisija nije pružila nijedan element koji bi mogao potkrijepiti pretpostavku da je situacija drukčija u odnosu na neusporedive vrste proizvoda.

87 Konačno, poput tužitelja, valja utvrditi da, kao što to prikazuje opis sporne metode iz točke 2.2.3. dokumenta od 23. prosinca 2016. (vidjeti točku 59. ove presude) i kao što to potvrđuje pojednostavnjeni primjer te metode u tužbi, primjena navedene metode u načelu treba dovesti do iste stope prosječne dampinške marže za izravno usporedive vrste proizvoda i one za svaku vrstu neusporedivih proizvoda.

88 Naime, kao što to navodi tužitelj, ako pođemo od teoretske pretpostavke, s jedne strane, da su prosječna uobičajena vrijednost i prosječna izvozna cijena izravno usporedivih vrsta proizvoda 13 odnosno 10 i, s druge strane, da je izvozna cijena određene neusporedive vrste proizvoda 7, primjena Komisijine metode dovodi do primjene omjera te cijene od 7 i prosječne izvozne cijene od 10, tj. stope od 70 %, na prosječnu uobičajenu vrijednost od 13, kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost, nakon prilagodbe, neusporedive vrste proizvoda o kojoj je riječ, tj. 9,1. Međutim, kako ističe tužitelj, taj izračun dovodi, u pojednostavnjenom obliku koji se nalazi u tužbi i koji Komisija nije osporila, do iste dampinške marže za neusporedivu vrstu proizvoda i prosječne dampinške marže za izravno usporedive vrste proizvoda, tj. u hipotetskom primjeru koji je upotrijebio tužitelj od 30 %.

89 Primjer koji je istaknula Komisija u točki 2.2.3. dokumenta od 23. prosinca 2016., koji se temelji na podacima koji su stvarno upotrijebljeni za utvrđivanje prilagođene uobičajene vrijednosti neusporedivih proizvoda, daje istovrstan rezultat.

90 Naime, kao što je to navedeno u točki 59. ove presude, Komisija je utvrdila prosječnu izvoznu jediničnu cijenu predmetnog proizvoda od 16 CNY po kilogramu i prosječnu jediničnu cijenu istovjetnog proizvoda na indijskom tržištu od 20,91 CNY po kilogramu. Da je prosječna dampinška marža izravno usporedivih vrsta proizvoda bila izračunana samo na temelju usporedbe između tih dviju cijena, ona bi bila 30,7 %.

91 Kao što to navodi Komisija, primjena sporne metode za utvrđivanje prilagođene uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda s kontrolnim brojem proizvoda (NCP) 0002FF00BN, čija je prosječna izvozna jedinična cijena bila 11,83 CNY, dovodi do iznosa od 15,46 CNY. Međutim, valja utvrditi da je taj izračun za neusporedivu vrstu proizvoda o kojem je riječ doveo do dampinške marže po stopi od 30,7 %, tj. do iste stope kao što je i ona prosječne dampinške marže iz točke 90. ove presude.

92 Točno je da je, kao što to proizlazi iz Komisijina pisanog odgovora na pitanje Općeg suda, izračun dampinške marže za svaku vrstu proizvoda, kao i za predmetni proizvod u cjelini, složeniji nego u ranije navedenim primjerima i sadržava dodatne operacije.

93 Naime, kao što to navodi Komisija, za svaku vrstu proizvoda razlika između prodajne izvozne cijene i uobičajene vrijednosti množi se s izvezenom količinom kako bi se dobio ukupan iznos dampinga. Taj iznos dampinga potom se uspoređuje s ukupnim izvozom kako bi se dobila dampinška marža koja odgovara vrsti proizvoda o kojem je riječ, a koja je izražena u postotku od cijene troškova, osiguranja i vozarina (u daljnjem tekstu: CIF) na granici Unije, neocarinjeno. Kao što to prikazuje tablica od 29. svibnja 2017., iste operacije izvršene su u pogledu utvrđivanja dampinške marže za cijeli predmetni proizvod, nakon dodavanja iznosa dampinga svake vrste proizvoda.

94 Osim toga, kako je to tužitelj pojasnio u tužbi, u praksi za određenu vrstu proizvoda izvozna cijena koja se upotrebljava u okviru primjerene usporedbe uobičajene vrijednosti i te cijene jest cijena proizvoda na izlasku iz tvornice, dok je izvozna cijena koja se uspoređuje s iznosom dampinga za utvrđivanje dampinške marže te vrste proizvoda CIF cijena, tj. ona koja uključuje sve troškove prijevoza do granice Unije.

95 Međutim, tablica od 29. svibnja 2017. pokazuje da te razlike između pojednostavnjenih tužiteljevih i Komisijinih primjera i izračuna dampinške marže koji je potonja provela u praksi nisu značajno izmijenile rezultat sporne metode. Naime, iz te tablice proizlazi da su dampinške marže izračunane za 983 vrste neusporedivih proizvoda u rasponu vrijednosti od 24 do 28 %. Međutim, nizak raspon tih dampinških marži ne može se uspoređivati s onim utvrđenim za dampinške marže izravno usporedivih i „gotovo usporedivih" vrsta proizvoda, koji, kao što je to istaknuto u točki 86. ove presude, oscilira između negativnih vrijednosti od – 50 % i pozitivnih vrijednosti od gotovo 500 %.

96 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da Komisija nije dokazala da je spornom metodom izvršila razumnu procjenu tržišne vrijednosti razlika u fizičkim svojstvima između neusporedivih vrsta proizvoda i izravno usporedivih vrsta proizvoda. Stoga ona nije dokazala da primjena te metode dovodi do primjerene usporedbe uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena. Osim toga, ona nije dokazala da je prilagodba uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda koju je ona tako provela očuvala razumno utvrđivanje te uobičajene vrijednosti, tj. utvrđivanje koje se temelji na vrijednostima i čimbenicima koji se mogu smatrati uobičajenim posljedicama sila koje djeluju na tržištu. Primjena pogrešne sporne metode stoga nije u skladu ni s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) ni s člankom 2. stavkom 10. *ab initio* i točkom (a) Osnovne uredbe.

97 Doduše, pogreška kojom je zahvaćeno obrazloženje autora pobijanog akta ili metoda koja je primijenjena ne može biti dovoljna za opravdanje poništenja tog akta ako, u posebnim okolnostima ovog slučaja, ta pogreška nije mogla imati odlučujući utjecaj na rezultat (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 9. srpnja 2008., Alitalia/Komisija, T-301/01, EU:T:2008:262, t. 307. i navedenu sudsku praksu i od 15. prosinca 2010., CEAHR/Komisija, T-427/08, EU:T:2010:517, t. 161. i navedenu sudsku praksu).

98 Međutim, valja utvrditi da u ovom predmetu to nije slučaj.

99 Naime, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točke 66. ove presude, uzimajući u obzir znatan obujam tužiteljeva izvoza na koji se odnosi primjena sporne metode, ne može se isključiti da je ona imala značajan utjecaj na stopu tužiteljeve dampinške marže utvrđene u točki 1. normativnog dijela pobijane uredbe.

100 S druge strane, razumnost procjene vrijednosti fizičkih razlika neusporedivih vrsta proizvoda i izravno usporedivih vrsta proizvoda i primjerenost usporedbe do koje je dovela ta prilagodba koja se temelji na toj procjeni ne mogu se ocjenjivati na postojanju ili nepostojanju prikladnijih alternativnih metoda.

101 Naime, kao što je to Sud utvrdio, iako iz zajedničkog tumačenja stavaka 10. i 11. članka 2. Osnovne uredbe proizlazi da se izračun dampinške marže mora temeljiti na primjerenoj usporedbi, pojam „primjerenija usporedba” ne nalazi se nigdje u tim odredbama. U svakom slučaju, ako se ne može smatrati da će se određenom metodom osigurati primjerena usporedba, ne može se tvrditi da primjena druge metode izračuna uobičajene vrijednosti ne bi osigurala „primjereniju usporedbu” (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 71.). Ta razmatranja primjenjiva su *mutatis mutandis* na pojam razumne procjene iz članka 2. stavka 10. točke (a) Osnovne uredbe.

102 U ovom slučaju u okviru pisanog odgovora na pitanje Općeg suda je li za neusporedive vrste proizvoda predvidjela druge metode osim sporne metode Komisija je navela da je izabrala potonju nakon što je isključila tri druge mogućnosti. Kao prvo, s obzirom na vrlo velik broj vrsta proizvoda koje izvozi tužitelj (oko 1500), osobito neusporedivih vrsta proizvoda (gotovo 1000), Komisija je isključila pojedinačno utvrđivanje uobičajene vrijednosti za svaku vrstu neusporedivog proizvoda. Kao drugo, zbog istih razloga Komisija je također smatrala nemogućim utvrditi gotovo istovjetne proizvode. Kao treće, kao što je to navedeno u točki 76. ove presude, Komisija je također odbacila mogućnost primjene ujednačene uobičajene vrijednosti za sve vrste neusporedivih proizvoda zbog značajnih razlika u izvoznim cijenama tih različitih vrsta proizvoda.

103 Osim toga, Komisija je u okviru tog istog pisanog odgovora i na raspravi navela da nije smatrala primjerenim temeljiti se na cijenama vrsta proizvoda koje proizvođač iz analogne zemlje prodaje na indijskom tržištu, ali ih sam ne proizvodi. Naime, ona je potvrdila da nije imala podatke o cijenama tih vrsta proizvoda, da je bilo moguće da su te vrste proizvoda uvezene iz Kine predmet dampinga i da bi njihova primjena u ovom slučaju u biti značila usporedbu kineskog izvoza u Uniju i kineskog izvoza u Indiju. Usto, ona je istaknula na raspravi da joj članak 2. stavak 7. točka (a) Osnovne uredbe ne omogućuje primjenu glavne metode za utvrđivanje uobičajene vrijednosti koja je predviđena tim odredbama za dio predmetnih proizvoda, a supsidijarnu metodu za drugi dio. Stoga, prema njezinu mišljenju, za neusporedive vrste proizvoda nije bilo moguće primjenjivati cijene proizvođača iz Unije. Komisija je dodala da je, čak i da je mogla iskoristiti navedene cijene, u svakom slučaju bilo potrebno izvršiti prilagodbe zbog velikog broja vrsta proizvoda koje je tužitelj prodavao za izvoz.

104 Međutim, valja istaknuti da, čak i u slučaju da je Komisija pravilno smatrala da su sve te alternativne metode bile ili neprimjerene ili da ih je bilo nemoguće primijeniti, čime se ne bi nužno izbjegla primjena prilagodbi kao što su one primijenjene u skladu sa spornom metodom, iz točke 96. ove

presude proizlazi da Komisija nije dokazala da je primjena sporne metode omogućila postizanje primjerene usporedbe uobičajene vrijednosti i izvozne cijene te da je sačuvala razumnost pri određivanju te uobičajene vrijednosti.

105 U svakom slučaju, Komisija nije dokazala da ne postoji nijedna druga moguća alternativna metoda.

106 U tom pogledu, s jedne strane, kao što je to pojasnio Sud, u slučaju kao što je ovaj, u kojem proizvođač iz analogne zemlje ne proizvodi niti prodaje određenu vrstu proizvoda, institucije Unije mogu odlučiti ili isključiti tu vrstu proizvoda iz definicije „predmetni proizvod” ili utvrditi uobičajenu vrijednost za navedenu vrstu na način da se mogu uzeti u obzir izvozne transakcije te iste vrste proizvoda u okviru izračuna dampinške marže (vidjeti po analogiji presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 70.).

107 S druge strane, pod pretpostavkom da je u ovom slučaju velik broj neusporedivih vrsta proizvoda otežao primjenu bilo kojeg od tih rješenja, valja istaknuti da Komisija, koju je Opći sud pozvao da se na raspravi izjasni o tom pitanju, nije dokazala da nije bila u mogućnosti izabrati metodu u skladu s primjenjivim pravilima iako je u ranijoj fazi antidampinškog ispitnog postupka razmotrila pitanja izračuna uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda i sve moguće potrebne prilagodbe.

108 Naime, kao što je to navedeno u točki 57. ove presude, valja podsjetiti na to da je u Privremenoj uredbi Komisija prvotno isključila neusporedive vrste proizvoda iz izračuna uobičajene vrijednosti te su tek nakon tužiteljeva očitovanja u tom pogledu institucije odlučile u okviru Uredbe br. 430/2013 uzeti u obzir te vrste proizvoda u okviru tih izračuna.

109 Međutim, Komisijina objašnjenja na raspravi ne dokazuju da ona nije mogla prije donošenja Privremene uredbe razmotriti druge metode za uzimanje u obzir neusporedive vrste proizvoda za izračun dampinške marže jer je u toj fazi, s obzirom na usporedbu podataka proizvođača iz analogne zemlje i tužiteljevih podataka, mogla znati da je navedeni proizvođač iz analogne zemlje proizvodio samo ograničen broj vrsta proizvoda koje je tužitelj prodavao za izvoz.

110 Konkretno, Komisija nije podnijela nijedan drugi konkretan dokaz koji bi joj omogućio isključivanje mogućnosti da se u svrhu provođenja razumne procjene tržišne vrijednosti fizičkih razlika radi provođenja potrebnih prilagodbi uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda koristi podacima kojima je tada raspolagala, a koji se odnose na cijene proizvođača u Uniji (vidjeti uvodnu izjavu 109. Privremene uredbe).

111 Točno je, kao što je to istaknula Komisija, da se prema sudskoj praksi navedenoj u točkama 46. i 47. ove presude tekst članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe protivio tomu da ona za utvrđivanje uobičajene vrijednosti dijela predmetnih proizvoda primjenjuje glavnu metodu predviđenu tim odredbama i istodobno za drugi dio supsidijarnu metodu, koja uključuje, među ostalim, mogućnost primijene cijena iz Unije. Isto tako, Komisija pravilno tvrdi da se primjena glavne metode mogla odbaciti samo ako se ona nije mogla primijeniti.

112 Međutim, tekst članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe ne protivi se tomu da se, nakon utvrđenja uobičajene vrijednosti primjenom glavne metode predviđene tim odredbama, u okviru članka 2. stavka 10. te uredbe, provede prilagodba navedene uobičajene vrijednosti primjenom drugih cijena, a ne domaćih cijena u analognoj zemlji ili izvoznih cijena iz te potonje, pod uvjetom da one proizlaze iz sila koje uobičajeno djeluju na tržištu, a posebno konkurentskog pritiska.

113 Iz istih tih odredaba ipak proizlazi da zakonodavac nije isključio mogućnost da se „stvarno plaćena ili naplativa cijena u [Uniji] za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođena, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu”, pod određenim okolnostima može upotrijebiti kao razumna osnova za određivanje uobičajene vrijednosti. Stoga je još i jasnije da nije isključeno da se u svrhu

primjerene usporedbe razumna procjena tržišne vrijednosti fizičkih razlika, u nedostatku drugih dostupnih podataka, može sastojati od razlike između cijene neusporedive vrste proizvoda o kojoj je riječ i prosječne cijene izravno usporedive vrste proizvoda kod jednog ili više proizvođača iz Unije.

114 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da je prvi dio trećeg tužbenog razloga osnovan i može dovesti do poništenja pobijane uredbe.

115 Komisija taj zaključak nije dovela u pitanje svojim argumentima.

116 Naime, kao prvo, suprotno onomu što tvrdi Komisija, ona nije poštovala odredbe članka 2. stavka 10. točke (a) Osnovne uredbe utvrđujući tržišnu vrijednost fizičkih razlika između predmetnih vrsta proizvoda na temelju izvozne cijene neusporedivih vrsta proizvoda, koja je, prema njezinu argumentu, cijena koju je u Uniji za tu robu platio prvi nezavisni kupac.

117 U tom pogledu, prema Komisijinu mišljenju, pretpostavka da se tržišna vrijednost robe odražava u cijeni koju je platio prvi nezavisni kupac potvrđena je definicijom pojma tržišne vrijednosti prema međunarodnim standardima vrednovanja koje je definirao IVSC. Naime, u skladu s tom definicijom, tržišna je vrijednost „procijenjeni iznos po kojem se roba dobrovoljno razmjenjuje na dan procjene između prodavatelja i kupca u okviru redovitog poslovanja, nakon stavljanja u promet u odgovarajućem trajanju, pri čemu je svaka stranka postupala svjesno, razborito i bez prisile”.

118 Međutim, zbog razloga navedenih u točkama 70. do 75. ove presude, činjenica da izvozna cijena neusporedivih vrsta proizvoda predstavlja cijenu koju je platio prvi nezavisni kupac u Uniji očito ne može biti dovoljna kako bi je se smatralo razumnom procjenom tržišne vrijednosti. Naime, prema cilju članka 2. stavka 7. točke (a) i stavka 10. Osnovne uredbe, taj pojam ne podrazumijeva samo da cijenu o kojoj je riječ treba platiti nezavisni kupac u okviru redovitog poslovanja kako ga definira IVSC. Uz to mora biti moguće zajamčiti da je ta cijena posljedica uobičajenih sila koje djeluju na tržištu. Međutim, to ovdje ne može biti slučaj, s obzirom na to da je na navedenu cijenu mogao utjecati damping.

119 Kao drugo, Komisijin argument prema kojem je primjena sporne metode imala učinak smanjenja tužiteljeve dampinške marže nije relevantan. Naime, pretpostavljajući da je to bio slučaj, valja istaknuti da je navedena metoda bila primijenjena na 28 % obujma tužiteljeva izvoza, tj. na njegov znatan dio. Stoga se ne može isključiti da bi se – u slučaju u kojem bi procjena tržišne vrijednosti fizičkih razlika između vrste istovjetnog proizvoda i neusporedivih vrsta proizvoda bila utemeljena na razumnoj metodi i u skladu s primjenjivim odredbama – ta dampinška marža još i više smanjila.

120 Kao treće, Komisijin argument prema kojem se, u biti, zakonitost sporne metode treba ocjenjivati samo s obzirom na zahtjeve iz članka 2. stavka 10. točke (a) Osnovne uredbe, a ne s obzirom na zahtjeve iz članka 2. stavka 7. točke (a) ili stavka 11. te uredbe, zbog toga što se ta metoda odnosi samo na fazu primjerene usporedbe, ne može se prihvatiti.

121 Naime, s jedne strane, prilagodba uobičajene vrijednosti provedena primjenom sporne metode po definiciji ima utjecaj na razinu na kojoj je utvrđena ta uobičajena vrijednosti i, prema tome, na utvrđivanje dampinške marže. Stoga, ako primjena te metode dovodi do takvog utvrđivanja tih dvaju parametara koji nisu u skladu ili s ciljevima iz članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe ili s onima iz članka 2. stavka 11. iste uredbe, povredu tih odredaba može, pa čak i mora, utvrditi sud Unije.

122 S druge strane, u svakom slučaju, tužitelj je istaknuo povredu članka 2. stavka 10. *ab initio* i točke (a) Osnovne uredbe. Međutim, kao što je to navedeno u točki 77. ove presude, Komisija nije dokazala da je primjenjujući spornu metodu ponovno uspostavila podudarnost između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene neusporedivih vrsta proizvoda.

123 Kao četvrto, Komisijin argument prema kojem ona u okviru glavne metode predviđene člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe nije bila obvezna temeljiti se na „razumnoj osnovi" u smislu supsidijarne metode predviđene tim člankom očito nije relevantan. Naime, kao što je to Sud utvrdio, u okviru odredaba tog članka koje se odnose na supsidijarnu metodu, upućivanje na „neku drugu razumnu osnovu" *a fortiori* podrazumijeva da, u okviru glavne metode, osnova na kojoj Komisija utvrđuje uobičajenu vrijednost mora biti razumna (vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 25.). Usto, kao što je to više puta istaknuto, članak 2. stavak 10. točka (a) zahtijeva da procjena tržišne vrijednosti fizičkih razlika provedena u svrhu primjerene usporedbe bude razumna.

124 Kao peto, Komisija se ne može pozivati na to da je primijenila spornu metodu nakon tužiteljeva zahtjeva koji se odnosio na uzimanje u obzir u okviru dampinške marže izvoznih transakcija u vezi s neusporedivim vrstama proizvoda.

125 Naime, s jedne strane, kao što je to navedeno u točkama 57. i 108. ove presude, Komisija je u Privremenoj uredbi jednostavno isključila te transakcije iz izračuna dampinške marže. Međutim, kao što to ističe tužitelj u okviru drugog dijela ovog tužbenog razloga, prema mišljenju Suda, takvo isključenje protivno je cilju različitih metoda izračuna dampinške marže, a to je, sukladno cilju iz članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe, odraziti stvarnu visinu primijenjenog dampinga. Dakle, prema mišljenju Suda, posljedica je takvog isključenja Komisijina nemogućnost da izmjeri učinak koji te transakcije mogu imati na navedeni izračun, na način da ona ne može osigurati da izračunana dampinška marža odražava takvu visinu (presuda od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 55.).

126 S druge strane, kako je to tužitelj pravilno istaknuo na raspravi, on je samo zatražio od Komisije da uzme u obzir transakcije koje se odnose na vrste neusporedivih proizvoda za određivanje uobičajene vrijednosti. Nasuprot tomu, on uopće nije zahtijevao da primijeni spornu metodu za izračun uobičajene vrijednosti tih vrsta proizvoda. Naprotiv, kao što to proizlazi iz razmatranja Općeg suda trećeg prigovora, koji je istaknut u okviru prvog tužbenog razloga izvorne tužbe, prije donošenja Provedbene uredbe br. 430/2013 tužitelj se protivio primjeni te metode te je čak predložio primjenu alternativne metode (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 123.).

127 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da prvi dio trećeg tužbenog razloga treba prihvatiti.

3. Drugi dio tužbenog razloga, koji se temelji na činjenici da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe primjenom metode koja dovodi do de facto *isključenja transakcija koje se odnose na neusporedive vrste proizvoda*

128 Tužitelj tvrdi da primjenom metode koja dovodi do pretpostavke iste razine dampinga za neusporedive vrste proizvoda i za izravno usporedive vrste proizvoda konačno utvrđena dampinška marža neće u potpunosti odražavati stvarnu visinu dampinga koji se primjenjuje, protivno članku 2. stavku 11. Osnovne uredbe. On tvrdi da ta metoda dovodi do *de facto* isključenja transakcija koje se odnose na te vrste proizvoda i temelji se na pogrešnoj pretpostavci da te transakcije nisu imale nikakav stvarni učinak na ukupnu dampinšku maržu. U replici on tvrdi da je Komisijino stajalište u pogledu tog pitanja u suprotnosti s presudom od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće (C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 S jedne strane, Komisija odgovara da nijedna vrsta proizvoda nije bila isključena. S druge strane, Komisija tvrdi da, čak i da je bilo utvrđeno da je primijenjena metoda *de facto* isključila neusporedive vrste proizvoda, ona u svakom slučaju ne predstavlja povredu članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe, s obzirom na to da iz sudske prakse i članka 2.4.2. Sporazuma o antidampingu proizlazi da neusporedive izvozne transakcije mogu biti isključene kako bi se osigurala primjerena usporedba.

130 U tom pogledu, s jedne strane, najprije valja istaknuti da, u dijelu u kojem se ovaj dio tužbenog razloga temelji na pretpostavci da bi sporna metoda dovela Komisiju do toga da *de facto* isključi transakcije za neusporedive vrste proizvoda, on se može samo odbiti.

131 Naime, čak i ako je sporna metoda dovela Komisiju do izračuna iste ili barem vrlo slične dampinške marže za sve te vrste proizvoda, ipak je točno da je uzimanje u obzir tih vrsta proizvoda utjecalo na ukupnu dampinšku maržu. U tom pogledu, kao što je to navedeno u točki 93. ove presude, valja podsjetiti na to da je za utvrđivanje ukupne dampinške marže Komisija zbrojila iznose utvrđenog dampinga za svaku vrstu proizvoda te tako došla do ukupnog iznosa dampinga za predmetni proizvod u cijelosti, koji je zatim usporedila s ukupnim iznosom tužiteljevih izvoznih transakcija. Stoga, čak i ako je ista ili vrlo slična dampinška marža bila utvrđena za svaki od tih proizvoda, utvrđeni iznosi dampinga za neusporedive vrste proizvoda, koji su pribrojeni iznosima dampinga drugih vrsta proizvoda, nužno su utjecali na ukupnu dampinšku maržu. Nije isključeno, kao što to tvrdi Komisija, da je sporna metoda čak pridonijela smanjenju visine te ukupne dampinške marže.

132 Međutim, s druge strane, u dijelu u kojem se ovim dijelom tužbenog razloga tvrdi da je sporna metoda suprotna cilju članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe, u dijelu u kojem rezultat primjene te metode ne može odraziti stvarnu visinu dampinga, on se treba prihvatiti na temelju razmatranja iznesenih u točkama 83. do 86. ove presude.

133 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da treći tužbeni razlog treba prihvatiti u oba dijela te da pobijanu odluku treba poništiti. Stoga u načelu nije potrebno razmotriti druge tužbene razloge.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1146 od 28. lipnja 2017. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd.**

2. **Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 20. rujna 2019.

Potpisi